

HERDENKINGSVIERING IN HET LICHT VAN ALLE(r)zielen , 1 November 2025

Definitief

Vóór de viering horen we muziek van de CD LIBERA, angel voices...nummer 4, 1, 5 en 9

In de hal is er gelegenheid om namen op te schrijven

Een leven valt stil, zoals een blad dat valt. En God raapt het op.

Thema:

Een leven valt stil, zoals een blad dat valt.

En God raapt het op.

Een glimp van de overkant?

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Huub Bukkems

Cantor: Jeroen Kok

Pianist: Frank Bockholts

Techniek: Paul Hafkemeijer

Aankleding van altaartafel: Marijke Coonen

Paaskaars brandt, symbool van Gods licht hier aanwezig [op scherm](#)

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken: Oase-gemeenschap verbindt zich met Zijn licht [op scherm](#)

Welkom en inleiding

Welkom lieve mensen hier in de kerk en ook een hartelijk welkom aan de mensen thuis, die met ons mee gaan vieren.

Samen komen/ zijn rondom onze dierbaren die ons ontvallen zijn; lang of nog maar kort geleden; een partner, een kind, kleinkind, een zus, broer, vriend, vriendin... (hen gedenken). Hen gedenken is goed en belangrijk om daar elk jaar met Allerzielen als gemeenschap bij stil te staan.

Ieder van ons met gevoelens van gemis, verdriet, pijn, dankbaarheid.

We dragen deze lieve mensen blijvend in ons hart mee.

We noemen straks hun namen en zetten hen in het licht.

Een passender, mooiere tijd om dat te doen, is er eigenlijk niet, als we naar de natuur kijken.

De blaadjes zijn bijna allemaal gevallen, de dood lijkt in de natuur langzaam in te tredenen toch weten we dat de natuur hierna weer tot leven zal komen.....aan dit weten mogen we ons vast-houden.

Ons thema

*Een leven valt stil,
zoals een blad dat valt.
En God raapt het op.*

Zegt dat wat over een leven hierna, een hierna-maals, eeuwigheid?
We nemen deze vragen mee in de komende viering.
Huub en ik wensen ons allen een inspirerende en troostvolle viering toe.

Openingslied: Het lied van Gods aanwezigheid, GvL 456

Openingsgebed

Goede God, wij zijn bij elkaar gekomen
om elkaar tot troost te zijn
in het leven dat een ieder leeft;
in ons geraakt zijn door de dood
door het verlies van dierbare mensen.
Wij willen hen gedenken
in onze viering vanavond
in ons gebed aan U.

Wil bij ons zijn

in de schaduw van de dood
in alle vragen van het leven.

Wil bij ons zijn in alle eenzaamheid
in alle angst, in al ons verdriet.

Wil bij ons zijn

in al onze hoop op troost, op leven
in al ons zoeken naar geloof
iets dat ons staande houdt in ons bestaan.

Wil bij ons zijn

in al de liefde die wij ontvangen
en die wij geven kunnen
aan de mensen om ons heen.

Wij bidden U
dat we, door U geleid, een kring van mensen mogen zijn

die troost en steun mogen vinden bij elkaar.

Aansteken van vredeskaars

Vredesgebed

V. Overal om ons heen is onrust en geweld.

Een aanslag hier, dan daar.

Mensen op de vlucht, op zoek naar veiligheid en vrede.

De vrede die de wereld geeft is kortstondig en broos.

De vrede die Jezus ons gunt duurt tot in de eeuwigheid.

Daarom bidden we samen:

**A. Jezus geef ons woorden van vrede in de mond,
geef ons daden van vrede in de hand
en geef ons vrede in ons hart,
Jij, die onze vrede zelf bent.**

V. Laten we elkaar deze **vrede van Jezus toewensen**,
terwijl we **zingen** : Vrede voor jou

Gedachte: Ik weet ik word geleid

Geschreven door Hein Stufkens, geïnspireerd door psalm 23 in een tijd dat zijn vrouw ernstig dementerend was. Het spreekt over een groot vertrouwen, een weten.....

Ik weet ik word geleid. Die Leeft behoedt mij
voorziet mij dag na dag.

Hij brengt mij als een herder naar de weide,
als ik naar voeding smacht.

Bij dorst is Hij mijn bron, mijn ziel tot zegen.

Hij is mijn licht bij nacht.

Wanneer ik ben verdwaald wijst Hij mij wegen
naar waar Hij op mij wacht.

Nooit wandel ik alleen. Die Leeft is naast mij,
zelfs als ik hem niet zie.

Hij is de stem die uit de diepte opklinkt
als mij de moed ontzinkt.

En is mijn geest verward, mijn hart gebroken,
dan nog omringt Hij mij.

Wanneer ik klop doet Hij met liefde open,
altijd staat Hij mij bij.

Zo welkom heet Hij mij. Die Leeft bereidt mij
een feestmaal in zijn huis.
Hij wast het stof van mijn vermoeide voeten,
op adem kom ik, thuis.
Ik eet het brood door hem aan mij gegeven,
ik drink zijn liefde in
en word vervuld van hem die mij doet leven,
Mijn einde, mijn begin.

Pianoklanken

Woorden toegeschreven aan Jesaja

“Opgetild heb ik jou vanaf je geboorte
opgetild op mijn schouders
en je gedragen.
Nog als je oud en grijs bent, zal ik je torsen.
Niets van wat ik gezegd heb, zal ik niet doen.
Een en dezelfde ben ik.
Eerste en laatste”.

Acclamatie: Adem ons open

Levend woord

Een leven is stil gevallen, zoals een blad dat valt van de boom. **En God heeft het opgeraapt.**

Deze voor mij hoop-gevende, troostende, rust-gevende woorden heb ik lang geleden
regelmatig laten klinken tijdens een avondwake in de Jozefkerk. En ook nu wil ik ze laten
klinken; ze laten mij niet los.

Mijn gedachten erover hebben wel andere woorden gekregen, gevoed door het leven zelf,
en door bijbelverhalen die ik nu anders kan verstaan, en ook gevoed door mystici en
dichters die met nieuwe woorden geprobeerd hebben dichterbij dit mysterie te komen.
Want het blijft een groot mysterie, als we praten over de dood, over de dood van een
geliefde.....EN het leven, ná dit aardse leven; een *HIERNA-MAALS./ Eeuwige LIEFDE*

Hoe dat eruit ziet, we kunnen het niet weten horen we in het tafelgebed “**Gij die weet**” van
Huub Oosterhuis dat tot 2x toe de laatste 2 maanden gebeden werd.

Gera sprak ze uit tijdens de afscheidsviering van haar man Henk en Paul Clement sprak ze uit
in de laatste Oase viering.

Ook ik wil er iets uit laten klinken.

We mogen ons gelukkig prijzen met verhalen/ wijsheid uit de Bijbel en dichters zoals een
Huub Oosterhuis....

Er klinkt zoveel VERMOEDEN in door, ik noem het een *“heilig” vermoeden (geloof)*, zo troostvol, zoveel kracht en steun gevend m.n. in tijden van verdriet en pijn.

In dat licht, het licht van Allerzielen, wil ik wat woorden laten klinken uit GIJ DIE WEET... en uit andere Bijbelse teksten.

Misschien dat we iets kunnen horen (verstaan) rondom *“een glimp van de overkant”*.

GIJ DIE WEET

“Op elk van ons houdt Gij uw oog gericht. En niemand, of hij heeft een naam bij U.

En niemand valt of hij valt in uw handen en niemand leeft of hij leeft naar U toe.

Maar nooit heeft iemand u gezien.

Niemand die de dood is ingegaan, ***keerde ooit terug*** om ons van U te groeten.

Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet”.

Nee, zeker weten doen wij het niet. Daarom voel ik mij persoonlijk beter bij een VERMOEDEN, terwijl ik toch, en vast ook mensen onder jullie, momenten heb meegemaakt, dat we/ ik dacht te *“weten”*

B.v. een moment dat ik met mijn innerlijke ogen voor me zag, dat de stervende broer van Harry, opgewacht werd, door liefdevolle armen van die Ene Vader....of het moment dat mijn angstige, stervende moeder, haar broer zag en zijn naam noemde....

We mogen dan toch geloven dat de dood een einde is EN een nieuw begin; overlopend in elkaar, net zoals in het leven van Jezus.

Dat we na het los-laten van het ene leven, opnieuw mogen thuis komen in het andere;

TERUG opgenomen in een rij van geliefde mensen die ons voorgingen.

Jesaja zegt dat met de mooie woorden: *“Wat de tijd zal scheiden, dat zal God **terug samenbrengen**.*

Niets van wat ik heb gezegd, zal ik niet doen. Een en dezelfde ben ik. Eerste en laatste Begin en einde”.

“Wees maar gerust”, staat in Prediker; “niets gaat verloren”.

En in de Gedachte uit Wijsheid horen we straks als we de namen gaan noemen:

“Wij mensen bestaan toch niet om daarna spoorloos en naamloos te verdwijnen in een pijnlijke leegte?

Wij allen zijn bestemd voor het geluk, een ontmoeting met God”.

Dit alles wat we hebben gehoord, zegt ons toch dat we mogen vertrouwen op Liefde die geen einde kent; onze liefde voor die lieve partner of zus die we zo missen EN de liefde van die Ene, met de vele, vele namen...

LIEFDE die niet ophoudt na het aardse leven van ons mensen.

.....

Afbeelding op scherm

Een leven valt stil,
zoals een blad dat valt.
En God raapt het op.

Deze woorden waren voor mij de aanleiding en voeding voor deze viering/ voor dit levend woord.

Ze maakten verbinding met woorden uit de Bijbel en poëtische woorden van Huub Oosterhuis

.....

Niet zo poëtisch maar toch wil ik mijn eigen woorden jullie niet onthouden, die ik schreef toen ik begon aan dit levend woord. We kunnen niet zonder woorden.

Woorden op zoek naar het grote mysterie, waar we ten diepste woordeloos zijn.....

Ik schreef: "Ik geloof dat ieder van ons, elk blaadje van de boom er toe doet voor God, en méér is dan de moeite waard.

Een blaadje van die grote boom dat niet gemist kan worden, en eeuwig voort bestaat bij God; voor altijd voort leeft in zijn liefdevolle Aanwezigheid.

Eenmaal gevallen en opgeraapt vergezelt God ons naar zijn Huis, ons nieuwe Thuis, naar een Hemel.

En hoe dat eruit ziet, we weten het niet. Ieder van ons heeft hier eigen gedachten, beelden en woorden voor.

*Voor mij is het thuis komen in een Zee van **goedheid**/ een zee van **liefde**/ een zee van diepe **rust**/ een zee van **los-laten**, en of dat boven ons is of beneden ons; het **is GOED**.*

.....

Troost en hoop te over; hopelijk te ervaren in tijden van pijn en verdriet.

Korte stilte

Lied

CD/ DvD Soms breekt U licht.....Hem achterna , gezongen door Koor Amsterdam 3.54 min.
Mensen uitnodigen mee te zingen.

Gedachte: Wijsheid

Wij mensen bestaan niet om daarna
spoorloos en naamloos
te verdwijnen in een pijnlijke leegte.

Wij zijn allen bestemd voor het geluk,
voor een ontmoeting met God;

Wij zijn op weg naar een vaderland
waar plaats is voor velen.
Wij zijn bestemd voor een wereld die
voor ons bestemd is
vanaf de grondvesting van de wereld.

Dat is de hoop die ons doet leven.
Het is óók wat ons hier bijeenroept,
in het geloof, dat niet de dood het laatste woord heeft,
maar de liefde en barmhartigheid van God.
Want naar het Woord van God zélf
zal een nieuw leven beginnen
en God zal er zijn
om tranen te drogen.

.....

Wij gaan de namen noemen en steken kaarsjes aan (op scherm)

God, jij bent in het leven en voorbij de dood.
Wees nu met ons, als wij de namen gaan noemen en een lichtje gaan aansteken van hen die
belangrijk zijn geweest in ons leven en die nog steeds gemist worden.

.....

.....

.....

-Als laatste een kaarsje voor al die mensen die in oorlogen gestorven zijn en zó gemist
worden

***na het ontsteken v.d. kaarsjes:**

God van alle mensen, zie en zegen al deze kaarsjes , die ook symbool staan voor alle ons niet
bekende mensen die gemist worden.

Afsluiten met:

Liefdevolle God,
vol herinnering zijn onze gedachten,
vol verdriet omdat hun leven ten einde ging,
vol dankbaarheid ook om wat zij ons gaven.

Laten wij deze namen- waarmee wij hen kenden- niet vergeten;
laat de naam- waarmee Gij hen riep- niet verloren gaan.
Het werk van hun handen- nu ons toevertrouwd-
laat het niet tevergeefs geweest zijn.
Liefdevolle God, verzamel hun namen
voorgoed in uw hand.

Lied: Blijf geborgen in je naam, wees als een mens gezegend, 5 coupletten

Voorbeden

Laten we stil worden en bidden tot God,
die begrijpt al wat wij zeggen
en ook wat we nog niet kunnen zeggen,
omdat er nog geen woorden voor zijn.

Acclamatie: Spreid uw dragende vleugels onder ons uit, spreid uw warmende lichtglans over ons uit GvL 400a

Voor allen die moeten leven met een lege plaats aan hun zijde;
voor hen die treuren om het verlies van een partner, een kind, een kleinkind,
een vriend die wegviel uit hun kring,
om een gemis dat niet te noemen is.
Dat er voor hen een mens mag zijn
die zwijgen, troosten en meedragen kan.
Dat zij troost mogen ervaren van God,
die een God van levenden én van doden is.

.....

Voor allen die treuren om dierbaren die nooit terugkwamen,
en de ontelbaar vele slachtoffers van zinloze oorlogen.
Omgekomen vluchtelingen, op weg naar Europa, gestorven aan de hoop.

Voor de vele kinderen in vluchtelingenkampen, zonder ouders,
voor allen die, nog steeds, sterven door gebrek aan voedsel;
dat hun namen niet verdwijnen in het niets,
maar geschreven staan in de palm van Gods hand

Acclamatie: Spreid uw dragende vleugels onder ons uit, spreid uw warmende lichtglans over ons uit, GvL 400a

Voor ons, hier bijeen;
geef ons geloof in U onze God en Vader;
geef ons het geloof dat de dood het zal verliezen van het leven
dat het licht het zal winnen van de duisternis,
de dag van de nacht.
Dat wij de dood niet verdringen, niet leven in angst.
Dat wij elkaar op vleugels van liefde mogen dragen.

Ook steken we een kaarsje aan voor alle troosters,
lieve mensen die, als het erop aankomt ,
kunnen luisteren en er zijn.

Laten we nog een moment stil zijn voor dat wat nog in ons leeft en geen woorden heeft....

Voorbeden afsluiten met:

Goede God, wij kunnen niet geloven
dat het mensenleven uitdooft bij de dood,
dat er niets van overblijft....
U bent een God van levenden,
U kent ons, U draagt ons en wij bestaan in U,
U wilt niet dat wij sterven, maar leven.
Verhoor ons bidden voor allen die wij hier herdenken;
dat zij opgenomen mogen zijn in uw eeuwigheid.

Acclamatie: Spreid uw dragende vleugels onder ons uit, spreid uw warmende lichtglans over ons uit, GvL 400a

Onze Vader: *we gaan staan en geven elkaar een hand*

Allen: Onze Vader die in mensen leeft,
moge in ons
uw naam geheiligd worden.

Moge in ons samenzijn
uw rijk zichtbaar worden.

Moge in onze dagelijkse inzet
uw wil gebeuren
als een teken
voor mensen op aarde.

Maak ons voor elkaar
en voor de wereld
tot leven-gevend brood,
tot krachtig voedsel
van vriendschap en vertrouwen,
van perspectief en hoop.

Rondom het brood

V. Dit brood is met liefde gebakken.
Het is gemaakt van graan, zon en regen.
Werk van God, Bron van leven.

Met het delen van dit brood

reiken wij uit naar de ander.

...

Brood van liefde en solidariteit.

Eén stukje brood voor ieder

wordt samen brood van leven,

Mag het ons tot kracht zijn

om ons met elkaar te verbinden,

vanuit het geloof dat we gekend en bemind zijn,

vanuit de hoop, op een wereld van recht en vrede,

vanuit de liefde waarin wij zijn geschapen.

Allen: Mag dit brood ons sterken

om geduld te hebben

en om mild te zijn.

Mag dit brood ons sterken

en richten op de nood van de wereld

klein en groot,

dichtbij en ver weg.

V. Delen wij met elkaar dit brood.

Brood voor onderweg,

Hem achterna.

Slotgedachte

Thuiskomst als de avond valt

en in de cirkel van de tijd

de thuiskomst wacht

is dat stilaan de doorgang

naar de toekomst,

een nieuw begin van leven

dient zich aan in openheid, verwachting.

Dankwoordje

Iedereen danken die hieraan hebben meegewerkt, ook Mieke.....Rianne

En de mensen in de kerk en thuis

Onze doden hebben wij herdacht door een voor een hun namen te noemen en een kaarsje voor hen aan te steken. Dat wij, zoals wij nu samen zijn, elkaar blijven vasthouden, bijstaan, bemoedigen en troosten op onze levensweg.

Wij zegenen elkaar met het lied dat we nu gaan zingen

Lied: Ga met God en Hij zal met je zijn